

CECH PODKOVÁŘŮ ČR, z.s.

Národní pedagogický institut České republiky
k rukám Ing. Zora Husová, vedoucí oddělení odborného vzdělávání
Senovážné náměstí 25
110 00 Praha 1

V Lelekovicích dne 9.9.2025

Věc: Vyjádření odborné společnosti CECH PODKOVÁŘŮ ČR, z.s. k navrhovaným změnám kvalifikací podkovář

Vážená paní inženýrko,

v souvislosti s uvažovanými změnami v systému kvalifikací, týkajících se vymezení působnosti, odborné způsobilosti veterinárních techniků na úkor podkovářských profesí si Vám dovoluujeme předložit následující vyjádření společně se žádostí o udělení statusu připomínkového místa odborné organizaci Cechu podkovářů ČR, z.s..

Cech podkovářů ČR, z.s. je profesním sdružením kvalifikovaných podkovářů, které vypracovalo ve spolupráci s chovatelskými svazy (Svaz chovatelů českého teplokrevníka – 36% populace koní v ČR a Asociace svazů chovatelů koní – cca 32% populace koní v ČR) program pro vzdělávání podkovářů v České republice. Tento program byl vypracován v návaznosti na vytvářený program v rámci celé Evropské unie, který zpracovává organizace EFFA (European Federation of Farriers Associations). Tato organizace sdružuje podkovářská společenstva 24 evropských zemí a snaží se shrnout podkovářská pravidla do uceleného vzdělávacího programu, který podporuje především welfare koní. Dne 17. listopadu 2007 byl Cech podkovářů přijat za Českou republiku za člena této organizace a námi předložený program ke vzdělávání podkovářů byl touto evropskou organizací akreditován, neboť je plně v souladu s programem EFFA, jakož i s programy uznaných chovatelských sdružení na území ČR.

V letech 2006 – 2009 bylo prostřednictvím zástupců Sektorové rady zemědělství popsáno povolání podkováře a současně specifikovány požadavky na úplné a dílčí kvalifikace povolání podkováře (www.narodni-kvalifikace.cz a www.nsp.cz), na které navázaly Rámcové vzdělávací programy, přičemž do roku 2012 byly školy, které měly zájem vyučovat podkovářství dle těchto programů, povinny odpovídajícím způsobem upravit i své Školní vzdělávací programy. Cech podkovářů považuje vzdělání kvalifikovaného podkováře za dlouhodobý proces založený na odborných znalostech a praktických zkušenostech a spolupráci s chovateli koní v ČR a veterinárními lékaři, neboť skutečným zákazníkem každého podkováře je kůň.

Cech podkovářů v roce 2009 založil Podkovářskou školu, zapojil se dlouhodobě do celoživotního vzdělávání v rámci programů Rozvoje venkova, Vzdělávání pro konkurenceschopnost a v současné době do programu Erasmus.

V rámci naší odborné činnosti jsme opakovaně zaznamenali případy účelového využívání až zneužívání současné systémové nejednotnosti a nejednoznačnosti aktuálně platné právní úpravy v oblasti podkovářských profesí, profese paznehtář ze strany profesí veterinární technik, a dále tzv. bosonožci, triméři, kopytáři, kteří se nyní pod profesi veterinárního technika schovávají.

Novela veterinárního zákona č. 166/1999 Sb. účinná od 1.7.2023 která, prostřednictvím vyhlášky č. 176/2023 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně a o oprávnění o odborné způsobilosti k výkonu některých veterinárních činností, zařadila mezi odborné veterinární úkony vykonávané soukromými veterinárními techniky v § 13 písm. d) ošetření a úprava kopyt a paznehtů zvířat.

Na základě výše uvedeného rozšíření působnosti se mnoho veterinárních techniků bez odpovídající odborné kvalifikace a s minimálními či žádnými praktickými zkušenostmi „pustilo“ do úpravy kopyt koní. S následky práce těchto „odborníků“ se osoby řádně vykonávající podkovářské profese potýkají téměř na denní bázi.

Uvedené zásahy veterinárních techniků a lékařů do podkovářských profesí významným způsobem poškozují podkovářskou výuku a podkovářskou praxi a řemeslnou živnost podkovářství v ČR jako takovou. Podkovářská praxe je z 99 % složena z OSVČ. Novela veterinárního zákona tyto živnostníky diskriminuje a porušuje jejich **právo na svobodný výkon povolání** zaručené čl. 26 Listiny základních práv a svobod. **Podobný postup státu, který zvýhodňuje jednu skupinu podnikatelů, na úkor druhé, pro kterou je téměř likvidační, je v rámci států EU zcela bezprecedentní!**

Situace je však vážnější. Vedle diskriminace široké skupiny živnostníků a studentů podkovářských škol, je do budoucna ohroženo přibližně 126 tisíc koní chovaných v ČR, kterým se v pravidelných min. 8týdenních intervalech ošetřují bosá kopyta, která se následně podkovou. Ročně je to zhruba 750 000 podkovářských úkonů, které tyto OSVČ zajišťují.

Přesto, že jsme právním podkovářským subjektem, nebyli jsme v průběhu tvorby a schvalování novely veterinárního zákona osloveni a seznámeni se zásadními změnami, které se přímo týkají vykonávání podkovářského řemesla v ČR. Tato skutečnost se týká i všech ostatních vzdělávacích subjektů a podkovářských organizací a z našeho pohledu je to zásadní právní pochybení.

Podle nové legislativy patří ošetření a úprava kopyt, paznehtů a spárků zvěře mezi odborné veterinární úkony, k nimž je veterinárním zákonem předepsaná odborná způsobilost, takže tyto úkony může jako podnikatel vykonávat pouze soukromý veterinární lékař, soukromý veterinární technik a osoby vyjmenované v § 59a novely veterinárního zákona. Tvůrci této novely patrně zapomněli, že již 2000 let existuje podkovářské řemeslo. Podle zákona na ochranu zvířat spadá úprava a podkování kopyt pouze do kompetence státem zkoušených podkovářů, zásahy do kopyt jinými než kvalifikovanými osobami, zákon na ochranu zvířat považuje za týrání.

Veterináři jsou kompetentní provádět na kopytech léčebné a popřípadě krvavé zákroky, v žádném případě nejsou bez podkovářských zkoušek oprávnění kopyta upravovat a podkovávat, protože na to nemají potřebnou kvalifikaci ani praktické zkušenosti. Veterinární technici by neměli být oprávnění vykonávat na kopytech jakékoliv zásahy a jejich kompetence sahají pouze k ošetřování kopyt po veterinárních zákrocích pod dohledem veterinárního lékaře.

Za posledních 15 let prošlo vzdělávání podkovářů velkým rozvojem a tříleté vzdělávací programy podkovářských učilišť, nebo dvouleté programy dalšího vzdělávání dospělých do detailů seznamují absolventy s kompletní problematikou péče o končetiny a kopyta koní. Výuka teorie probíhá přibližně 200 hodin a k tomu je předepsáno absolvovat až 800 hodin praktického podkování. Po náročné přípravě přistupují absolventi k náročným zkouškám, které jsou koncipovány na úrovni Europodkováře. To znamená, že úroveň odbornosti odpovídají zkouškám v podkovářsky vyspělých zemích evropské unie.

Oproti tomu úprava kopyt a podkovářství je ve vzdělávání veterinářů a veterinárních techniků pouze okrajovou záležitostí a je omezeno pouze na teorii v rozsahu **několika málo hodin**. Máme ověřeno, že veterinární technik nebo veterinární lékař s ukončeným magisterským vzděláním nemá téměř žádné teoretické znalosti o distální části koňské končetiny a její funkci. Praktické dovednosti nemají vůbec žádné, protože praktická úprava kopyt je při nejlepším omezena pouze na mrtvé končetiny a je pro studenty pouze informativní.

Výuka práce se železem, tedy vlastní podkování se zaměřením na ortopedii a funkční anatomii, na žádném vzdělávacím zařízení pro veterinární techniky nebo veterináře neprobíhá, protože žádná škola k tomu nemá patřičné materiální ani personální vybavení. Tato a výše uvedená tvrzení nejsou smyšlená, neboť výuku veterinárních techniků a lékařů v tomto oboru musí zajišťovat podkováři (pozn. Ing. Jindřich Vinčálek, předseda Cechu podkovářů vyučuje nauku o kopytě a podkovářství na magisterském studiu pro veterinární lékaře na VFU v Brně a v kursech pro soukromé veterinární techniky). Proto tedy absolvování státem schválených podkovářských zkoušek není pro studenty veterinárních oborů možné a bez nich nejsou podle zákona na ochranu zvířat oprávněni provádět na končetinách a kopytech koní jakékoliv úpravy.

Pro zapojení veterinářů a veterinárních techniků do úpravy a podkování kopyt existují dvě možnosti. Jednou z nich je doplnění do všech způsobů vzdělávání kompletní vzdělávací proces podkovářů zakončený státem schválenou podkovářskou zkouškou. Druhou a schůdnější možností je individuální doplnění podkovářského vzdělání zakončeného státem schválenou podkovářskou zkouškou. Tuto variantu doporučujeme doplnit do všech skupin vyjmenovaných v § 59a novely veterinárního zákona.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem však došlo ke kuriózní situaci, kdy podle současně platných zákonů by neměl nikdo upravovat a podkovávat kopyta koní. Podkováři, protože tato kompetence byla přenesena na veterináře a veterinární techniky a tito také ne, protože to neumí, a tudíž jsou v rozporu se zákonem na ochranu zvířat proti týrání. Pokud bychom tato nesmyslná ustanovení měli respektovat, tak přibližně 126 tisíc koní nebude mít již dva měsíce upravená kopyta, nebo oběma skupinám hrozí poměrně vysoké sankce. Celá situace vyžaduje rychlé řešení v podobě změny paragrafu 59a novely veterinárního zákona ve smyslu respektování zákona na ochranu zvířat. Tzn. prioritní skupinou v úpravě a podkování koňských kopyt budou nadále podkováři z důvodu absolvování potřebného vzdělání a následných státem schválených podkovářských zkoušek.

Obracíme se na Vás se žádostí o zvážení možností změny výše citované novely zákona, která diskriminuje širokou podkovářskou veřejnost, studenty zapojené do běžících studijních programů, školy, které se výukou podkovářů zabývají, OSVČ, kteří svou práci dlouhodobě vykonávají a dlouhodobě se podílí na péči o kopyta koní chovaných na území ČR.

Změnu podkovářské legislativy v ČR ve shodě s legislativou EU navrhujeme proto, že zákon na ochranu zvířat požaduje, aby zákroky, které mohou vyvolat bolest nebo způsobit zvířatům utrpení jinak, prováděla kvalifikovaná osoba.

Podle možností bychom uvítali jmenování osoby, která by byla pověřena k jednání s oběma existujícími a plně funkčními profesními organizacemi v uvedených otázkách, tj. Cechem podkovářů ČR, z.s. a Společenstvem podkovářů, z.s., a žádáme, abychom se stali připomínkovým místem.

Očekáváme a předem děkujeme za Vaše stanovisko a těšíme se na další spolupráci.

Ing. Jindřich Vinčálek